

วันสมโภชปีสกา ปี B

(วันอาทิตย์ที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก วันอาทิตย์ปีสกาทำให้เราเข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้าในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างชัดเจนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น มันแสดงให้เห็นว่าอันที่จริงแล้วสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในวันศุกร์ที่ผ่านมาไม่ใช่การประหารชีวิต แต่เป็นการยอมสละชีวิตตนเองเพื่อมิตรสหาย ไม่ใช่เป็นความพ่ายแพ้ แต่เป็นชัยชนะ ไม่ใช่เป็นจุดจบ แต่เป็นจุดเริ่มต้น การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้าไม่ใช่การประหารชีวิต เพราะไม่มีผู้ใดบนโลกนี้ที่สามารถเอาชีวิตไปจากพระองค์ได้ แต่เป็นพระองค์เองที่ทรงยอมรับความตายด้วยใจอิสระและนบนอบเชื่อฟังเพื่อให้พระประสงค์ของพระบิดาเจ้าสวรรค์สำเร็จไป พูดอีกอย่างหนึ่งคือ พระองค์ทรงยอมถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา แต่พระเจ้าเพื่อความรอดพ้นของมวลมนุษยชนนั่นเอง ดังนั้น การสิ้นพระชนม์ของพระองค์จึงไม่ใช่ความพ่ายแพ้ แต่เป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่เหนือบาปและความตาย ซึ่งเป็นศัตรูที่ร้ายกาจของมนุษยชาติ การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ไม่ใช่จุดจบหรือจุดหมายปลายทางสุดท้าย แต่เป็นเพียงทางผ่านเข้าสู่ชีวิตที่สูงส่งและยิ่งใหญ่กว่า เป็นชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ร่วมกับพระบิดาของพระองค์ อนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงยอมสิ้นพระชนม์และจากโลกนี้ไปล่วงหน้าเราเพื่อแสดงให้เห็นว่าความตายเป็นเพียงทางผ่านเพื่อเข้าสู่การกลับคืนชีพ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นชีวิตที่ครบบริบูรณ์ของเราชีวิตที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้และเรียกเราแต่ละคนให้เข้าไปรับตั้งแต่วันที่เรารับศีลล้างบาป

เมื่อพูดถึงวันฉลองสำคัญของพระศาสนจักร เราส่วนใหญ่มักจะนึกถึงวันคริสต์มาสและวันปีสกา เพราะดูเหมือนว่าสองวันนี้จะมีความหมายสำหรับเรามากกว่าวันอื่นๆ อันที่จริง สองวันนี้มีทั้งส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ในวันคริสต์มาสเราฉลองการบังเกิดของพระเยซูเจ้า ซึ่งถือว่าเป็นการเริ่มต้นชีวิตมนุษย์ของพระองค์บนโลกนี้ แม้ว่าพระองค์ได้ทรงดำรงชีวิตอยู่ในครรภ์ของพระนางมารีย์ถึงเก้าเดือนก่อนหน้านั้นก็ตาม ในการบังเกิดครั้งนั้น พระองค์เสด็จมาหาเรา ทรงเป็นมนุษย์เหมือนเราทุกอย่างยกเว้นบาป ในวันปีสกาเราฉลองการเริ่มต้นเช่นกัน แต่เป็นการเริ่มต้นชีวิตที่ครบบริบูรณ์กว่า เพราะว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงกลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตายเพียงเพื่อดำเนินชีวิตที่พระองค์เคยมีเป็นเวลาสามสิบสามปีบนโลกนี้เท่านั้น แต่เพื่อเข้าสู่ชีวิตที่เปี่ยมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์และความสุขที่สมบูรณ์โดยปล่อยความทุกข์ทรมาน ความยากลำบาก และน้ำตาซึ่งเป็นชะตากรรมของมนุษย์ไว้เบื้องหลังอีกด้วย ในแง่นี้ ในวันปีสกาพระเยซูเจ้าทรงจากเราไปและปล่อยเราไว้เบื้องหลัง แต่พระองค์ทรงปรารถนาดึงเรามาหาพระองค์เพื่อว่าเราจะมีส่วนร่วมในชีวิตที่เปี่ยมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ตลอดไป

แน่นอน วันคริสต์มาสเป็นวันที่ชื่นชมยินดีและน่าดึงดูดใจสำหรับเรามากกว่าวันปีสกา เพราะมีการประดับตกแต่งมากมาย มีบทเพลงเพราะๆ ที่แต่งขึ้นสำหรับเทศกาลนี้โดยตรง มีการส่งบัตรอวยพรและมอบของขวัญให้แก่กันและกัน คริสต์มาสเป็นวันฉลองของครอบครัวที่เต็มไปด้วยบรรยากาศของการให้และการแบ่งปัน วันปีสกาแทบจะไม่มีอะไรเลยเมื่อเทียบกับวันคริสต์มาส มีเพียง **“ไขปีสกา”** เท่านั้นที่พอจะเป็นเครื่องหมายภายนอกและเรียบง่ายของวันฉลองดังกล่าวทำไมไขจึงเป็นสัญลักษณ์หนึ่งเดียวของวันปีสกา?

โดยต้นกำเนิดแล้ว ในพระศาสนจักรสมัยเริ่มแรกซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการจำศีลอดอาหารระหว่างเทศกาลมหาพรตมีความเคร่งครัดมาก ไข่ถือว่าเป็นหนึ่งในบรรดาอาหารหลายอย่างที่ต้องห้ามด้วยคริสตชนในสมัยนั้นจึงไม่ยอมนำไข่มาปรุงเป็นอาหารในระหว่างเทศกาลนี้ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องปกติที่ในวันปัสกาพวกเขาจะเริ่มรับประทานไข่อย่างมีความสุขอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่พวกเขาไม่ได้ลิ้มรสมันเลยตลอดระยะเวลาสี่สิบวันที่ผ่านมา

นอกจากไข่จะเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของพระศาสนจักรของเราแล้ว มันยังเป็นสัญลักษณ์ที่อธิบายความหมายของวันปัสกาได้อย่างยอดเยี่ยมทั้งสำหรับพระเยซูเจ้าเองและเราแต่ละคนซึ่งเป็นศิษย์ของพระองค์ อีกด้วยดังที่เราทราบกันดี ภายในไข่ที่ได้รับการผสมแล้ว ชีวิตใหม่จะเริ่มก่อตัวและเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เมื่อถึงเวลาที่ไข่จะฟักออกมาเป็นตัว ลูกไก่จะเริ่มเจาะเปลือกไข่ออกมาเพื่อเริ่มชีวิตใหม่ที่เต็มไปด้วยอิสรภาพ เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงออกจากพระคูหาเพื่อเข้าสู่ชีวิตใหม่ที่เต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คริสตชนสมัยเริ่มแรกนำเอาไข่มาเป็นสัญลักษณ์ของวันปัสกา เพราะไข่ชวนให้คิดถึงพระคูหาที่ฝังพระศพของพระเยซูเจ้า ลูกไก่ที่เจาะเปลือกไข่ออกมาชวนให้คิดถึงพระเยซูเจ้าที่ออกมาจากพระคูหาในเช้าตรู่ของวันอาทิตย์ปัสกาด้วยพละนาฏภาพแห่งการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์

พี่น้องที่รัก ชีวิตของเราบนโลกนี้เป็นชีวิตที่มีขอบเขตจำกัด เหมือนกับชีวิตของลูกไก่ในเวลาที่ยังอยู่ภายในเปลือกไข่ แต่เราหวังว่าสักวันหนึ่งเราจะเจาะเปลือกไข่แห่งชีวิตนี้ออกมาเพื่อดำเนินชีวิตอย่างอิสระพร้อมกับพระเยซูเจ้าในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ สีที่สว่างสดใสและหลายหลากที่เราใช้วาดลงบนไข่ปัสกาเป็นเครื่องหมายแห่งความยินดีของเราในการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้าและของเราแต่ละคนที่จะมาถึงในอนาคตด้วย วันปัสกาเปลี่ยนภาพลักษณ์ที่น่าสะเทือนใจของวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ให้กลายเป็นความชื่นชมยินดี มันแสดงให้เห็นว่าจริงๆ แล้วพระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลที่จะนำเราไปสู่ความสุขแห่งชีวิตนิรันดร์ในเมืองสวรรค์ อย่างไรก็ตาม สัจธรรมอันหนึ่งที่เราต้องไม่ลืมก็คือ ไม่มีวันปัสกาที่ปราศจากวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ (No Easter Without Good Friday) ถ้าไม่มีพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าก็ไม่มี การกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ด้วยเช่นเดียวกันสำหรับเราแต่ละคน ไม่มี ความรอดพ้นที่ปราศจากกางเขน เพราะความรอดพ้นของเรามาจากกางเขนที่ตรึงพระเยซูเจ้า ดังนั้น เพื่อเราจะสามารถมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ในเมืองสวรรค์ เราต้องพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในพระทรมานของพระองค์บนโลกนี้ด้วยเช่นกัน ขอพระเยซูเจ้า ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ เป็นความหวังและกำลังใจสำหรับเราแต่ละคน **“สุขสันต์วันปัสกา”**

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน